

Program
PODSTAWOWEGO KURSU
na stopień
Dyplomowanego Pomocnika Podkuwacza Koni PTP

Wprowadzenie:

Kurs Dyplomowanego Pomocnika Podkuwacza Koni PTP dedykowany jest osobom, które chcą zdobyć w przyszłości zawód Podkuwacza Koni – Euro Farriera.

Kurs Dyplomowanego Pomocnika Podkuwacza Koni PTP jest pierwszym stopniem w szkoleniu na stopień PODKUWACZ KONI oraz EURO FARRIER.

Kurs na stopień Dyplomowanego Pomocnika Podkuwacza Koni PTP, dedykowany jest osobom, które już praktykują ten zawód ale nie mają stosownego przygotowania do zawodu. Warunkiem uczestnictwa w kursie jest wstępna ocena umiejętności w zakresach:

- postępowania z koniem
- przygotowania kopyta
- przygotowania podkowy

Celem kursu jest zdobycie przez Kandydatów zarówno wiedzy teoretycznej jak i praktycznych umiejętności według wytycznych Europejskiej Federacji Związków Podkuwaczy (EFFA), pozwalającej im w przyszłości do przystąpienia na Kurs PODKUWACZ KONI – EURO FARRIER.

Szkolenie trwa 6 miesięcy i obejmuje zajęcia teoretyczne, szkolenie i ćwiczenia praktyczne oraz praktyki zawodowe.

Warunkiem uczestnictwa w kursie jest :

- udokumentowany staż pracy jako pomocnik podkuwacza (minimum 1 rok)
- predyspozycje fizyczne w pracy na kowadle
- zaliczenie sprawdzianu praktycznego z podstawowych czynności związanych z podkuwaniem koni.

Zajęcia teoretyczne jak i praktyczne odbywają się na terenie Ośrodka Szkoleniowego – Folwark Toporzysko, Kuźnia Toporzysko i prowadzone są przez doświadczonych lekarzy weterynarii – hipiatrów i doświadczonych podkuwaczy posiadających tytuł Euro Farrier nadanych im przez Europejską Federację Związków Podkuwaczy.

Zajęcia poprowadzą: Wayne Price FWCF, Tomasz Banaszewski IMF -CEF, oraz Damian Konrad CEF, Jakub Koralewski CEF i lek. wet. Włodzimierz Brodecki.

Praktyki zawodowe prowadzone są pod okiem doświadczonych certyfikowanych podkuwaczy posiadających tytuł Euro Farrier.

Egzaminy końcowe odbędą się w ośrodku szkoleniowym Kuźnia Toporzysko i będą prowadzone przez Komisję egzaminacyjną wyznaczoną przez Polskie Towarzystwo Podkuwaczy. W skład komisji wejdą: lekarz weterynarii – hipiatra, podkuwacz Euro Farrier wytypowany przez PTP

Szkolenie odbywa się w trakcie sześciu trzy-dniowych zjazdów szkoleniowych oraz 14-to dniowych praktyk.

Egzamin końcowy składa się z części teoretycznej i praktycznej.

Egzamin teoretyczny będzie składał się z 2 części:

-Pracy pisemnej z pełnego zakresu materiału kursowego w postaci pytań opisowych oraz pytań wielokrotnego wyboru. Czas trwania egzaminu to 2 godziny. -
Odpowiedzi ustnych obejmujących tematykę teoretyczną i praktyczną.

Zostanie przeprowadzony przez egzaminatorów. Czas sesji – 10-20 minut.

Egzamin praktyczny obejmuje:

- podkucie konia (1 kopyto) podkową fabryczną
- wykucie podkowy pantoflowej bez rowka

Czas trwania egzaminu - 4h

Tytuł, jaki uzyskają kandydaci po zdaniu egzaminu, to Dyplomowany Pomocnik Podkuwacza Koni.

Jednocześnie absolwenci Kursu Dyplomowanego Pomocnika Podkuwacza Koni uzyskują kwalifikacje do uczestnictwa w Kursie na Dyplomowanego Podkuwacza Koni i Euro Farriera

PROGRAM SZKOLENIA

Przedmioty teoretyczne, moduł 1 – 5

1. Etyka zawodowa i BHP.

Całkowita liczba godzin – 2.

- . Uczciwość zawodowa
- . Kodeks postępowania
- . Ubezpieczenie
- . Środowisko pracy
- . Odpowiedzialność za dobrostan koni

2. Identyfikacja i obchodzenie się z końmi

Całkowita liczba godzin – 2.

- . Identyfikacja i obchodzenie się z końmi
- . Metody poskramiania i unieruchamiania (dobrostan koni)

- . Podstawowe maści i odmiany
 - . Pokrój i chody .
- Anatomia topograficzna

3. Anatomia i fizjologia.

Całkowita liczba godzin – 4

- . Szkielet konia
- . Anatomia szczegółowa śródręcza, śródstopia oraz palca konia
- . Mięśnie, ścięgna, kaletki i pochewki ścięgnowe
- . Puszka kopytowa
- . Wewnętrzne struktury kopyta
- . Stawy, chrząstka stawowa, maź stawowa
- . Więzadła
- . Krążenie krwi
- . Unerwienie

4. Pokrój koni młodych i dorosłych.

Całkowita liczba godzin - 2

- 2 . Całościowa ocena budowy konia (w stój i w ruchu).
- . Nieprawidłowości budowy kończyn przednich
- . Nieprawidłowości budowy kończyn tylnych
- . Deformacje puszki kopytowej

5. Patologie dolnego odcinka kończyny i kopyta

całkowita liczba godzin – 2.

- . Najczęściej spotykane stany patologiczne kopyt (nagnioty, gnicie strzałki, podbicia, infekcje i uszkodzenia ściany kopyta)
- . Najczęstsze wady chodów
- . Stany patologiczne kości
- . Stany patologiczne stawów
- . Stany patologiczne tylnej części kopyta

Moduły praktyczne z elementami teoretycznych podstaw podkuwnictwa 1-10.

1. Ocena pokroju i skątowania kończyn.

Całkowita liczba godzin - 2.

- . Ocena pokroju i skątownia u koni ze wszystkich grup wiekowych, od źrebiąt do konia starszych.
- . Opracowanie szczegółowego planu pielęgnacji kopyt dla konkretnych koni.

2. Obchodzenie się z końmi.

Całkowita liczba godzin – 1

- . Metody podchodzenia do koni i bezpiecznego poskramiania, minimalizujące stres i niepokój.
- . Przeprowadzanie konia do bezpiecznego stanowiska pracy celem wykonania rutynowych czynności pielęgnacyjnych.
- . Metody bezpiecznego wiązania z uwzględnieniem indywidualnego temperamentu konia.
- . Omówienie metod postępowania z końmi młodymi, nerwowymi lub płochliwymi (BEZPIECZEŃSTWO I DOBROSTAN).

3. Rozkuwanie i ocena zdjętej podkowy.

Całkowita liczba godzin – 2.

- . Metody i narzędzia służące do bezpiecznego zdejmowania podków z kopyt przednich i tylnych u różnych grup koni.
- . Omówienie metod zdejmowania podków u koni z kulawizną. .
- Ocena sposobu ścierania powierzchni przyziemnej i przykopytnej zdjętych podków.
- . Komunikacja z właściwymi osobami w przypadku konieczności modyfikacji planu pielęgnacji kopyt, jeśli podkwa jest ścieraana w nieprawidłowy sposób.

4. Struganie kopyt przed podkuwaniem lub pozostawieniem konia boso.

Całkowita liczba godzin – 20.

- . Struganie kopyt w bezpiecznych granicach celem uzyskania prawidłowego zrównoważenia, płaskiego brzegu podstawowego i gładkich ścian.
- . Zachowanie prawidłowej osi pięcinowo-kopytowej.
- . Oczyszczanie podeszwy, ścian wsporowych i strzałki bez naruszania ich integralności.

- . Zachowanie wystarczającej wysokości ścian tak, by bezpiecznie przybić podkowę lub pozostawić kopyto bosc.
- . Utrzymanie symetrii ścian puszki w relacji do linii białej i linii koronki. . Omówienie przypadków, w których zwykła procedura strugania wymaga modyfikacji (np. przewlekły ochwat).

5. Wybór i dopasowywanie podków.

Całkowita liczba godzin – 24.

- . Wybór odpowiedniego rodzaju, rozmiaru i przekroju podków dla konkretnego konia.
- . Dopasowanie podkowy (na gorąco lub na zimno) do kształtu i rozmiarów kopyta z uwzględnieniem prawidłowego dopasowania w okolicy brzegu podstawowego, kątów wsporowych, umiejscowienia kapturka i podkowiaków, a także prawidłowego ułożenia nitów. . Dopasowana podkowa nie powinna wywierać nacisku na podszwę. . Prezentacja różnych stylów dopasowania podkowy zależnie od dyscypliny, pokroju i stanów patologicznych itd.
- . Prezentacja dopasowania podków o różnie rozmieszczonych kapturkach, podków typu roller, rocker oraz podków cofniętych. . Prezentacja dopasowania podków zwartych, podków o poszerzonych ramionach itd.

6. Przybicie podkowy i wykończenie podkuwania.

Całkowita liczba godzin - 10

- . Bezpieczne przybijanie podków za pomocą odpowiedniej liczby podkowiaków w stosownym rozmiarze.
- . Planowanie rozmieszczenia podkowiaków z uwzględnieniem mechaniki i morfologii kopyta, jakości rogu kopytowego itd. . Podkowiaki muszą być odpowiednio białe, mocna ściana rogowa, wyjście podkowiaka ze ściany mniej więcej na wysokości dolnej 1/3 ściany równoległe do linii koronki lub do podłoża.
- . Podkowa przybita zgodnie z wybranym stylem podkuwania. . Podkuwanie należy zakończyć w taki sposób, by nity były mocno zakotwiczone w ścianie i gładko wykończone.
- . Kopyto musi być wykończone gładko i czysto, bez uszkodzeń ściany lub wyraźnie widocznych śladów tarnika.
- . Po zakończeniu podkuwania należy sprawdzić konia w ruchu pod kątem wygody i braku kulawizny.

7. Konserwacja narzędzi.

Całkowita liczba godzin - 1

- . Prezentacja i omówienie rodzajów stali używanych do wyrobu narzędzi podkowniczych.
- . Kształtowanie i wykuwanie podstawowych narzędzi kowalskich stosowanych w podkuwnictwie wraz z omówieniem obróbki cieplnej różnych rodzajów stali narzędziowej.
- . Metody konserwacji narzędzi tak, by były bezpieczne i zdatne do użytku.
- . Rozpoznawanie sytuacji, w których konieczna będzie porada i pomoc specjalistyczna.

8. Wykuwanie podków.

Całkowita liczba godzin – 90.

- Podkowa rowkowana, przód i tył
- Podkowa pantoflowa, przód i tył
- Powszechnie stosowane modele podków zwartych, przód i tył .
- Rozpoznawanie i wybór materiału odpowiedniego do wykucia danej podkowy, pomiar właściwej długości płaskownika do wykucia danej podkowy.
- . Podtrzymanie ognia i właściwe wykorzystanie pieca do wykucia wybranych podków, w tym bezpieczeństwo i utrzymanie właściwej temperatury.
- . Wykorzystanie prawidłowych technik kucia do wykonania wybranych podków zgodnie ze specyfikacją.
- . Porównanie wykonanych podków do specyfikacji i wykonywanie ewentualnych poprawek.

9. Modyfikacje podków fabrycznych. Całkowita liczba godzin –3

Dodatkowe rowkowanie. Dodatkowe otwory na podkowiaki

- . Modyfikacje zakończeń ramion
- . Przedłużenia ramion
- . Wybuchtowanie
- . Roller

Egzamin

Całkowita liczba godzin 5 godzin

Egzamin końcowy składa się z części teoretycznej i praktycznej.

Egzamin teoretyczny będzie składał się z 2 części:

-Pracy pisemnej z pełnego zakresu materiału kursowego w postaci pytań opisowych oraz pytań wielokrotnego wyboru.

Czas trwania 2 godziny.

- Odpowiedzi ustnych obejmujących tematykę teoretyczną i praktyczną.

Zostanie przeprowadzony przez egzaminatorów.

Czas trwania – 10-20 minut.

Egzamin praktyczny obejmuje:

Czas trwania egzaminu - 2h

- podkucie konia (1 kopyto) podkrową fabryczną

- wykucie podkrowy pantoflowej bez rowka